

saa lidt vil et af Socialdemokratiet uafhængigt saakaldt radikalt Venstre faa Fremgang og Betydning. Ingen kan være blind for, at dette Parti var meget stærkt paa Retur, og det var meget tvivlsomt, saadan saa det ud, om det var i Stand til at overleve den følgende Valgdag. Men nu indtraf jo Katastrofen, og nu er det klart, at nu søge de at ernære sig af Skandalen, mærkeligt nok, eftersom de jo ikke have vidst noget mere om Albertis Forhold til Sparekassen end vi andre. Det er jo tydeligt, at ellers var Alberti ikke i sin Tid bleven optaget i Ministeriet Deuntzer, og af dette, det første Venstreministeriums Chef have vi hørt erklære, at han hele Tiden, endogsaa i Fjor, ansaa Alberti for at være en hæderlig Mand. Heller ikke havde Hørup — selvfølgelig — taget Sæde i Ministerium med Alberti, hvis de havde vidst noget om hans Forhold. Nu blev det oplyst her i Gaar, at det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) saa sent som paa Generalforsamlingen i Maj Maaned stod op og priste Alberti og kaldte ham for sin gode Ven og appellerede til Alberti, om han ikke vedkendte sig, at Venskabet var gensidigt, hvilket jo skete. Naar det saa samtidig oplyses, at det samme ærede Medlem beklager, at ikke flere Husmænd var garanterende Tillidsmænd, er det for mig det tydeligste Bevis paa, at man fra den Side intet har vidst eller anet; thi selvfølgelig vilde det ærede Medlem ikke have været ivrig for at blive kaldt en Forbryders Ven, ej heller ivrig for, at der skulde være mange Husmænd, som altsaa skulde bløde deres 2,000 Kr. lige med de andre Tillidsmænd. Det er et uigendriveligt Bevis paa, at man fra den Side har anset Alberti for hæderlig, lige saa vel som man har gjort det fra anden Side. Det er min Overbevisning, at det bliver en tør Kost, om Partiet væsentligt skal ernære sig af det.

Jeg skal ikke nægte, at Partiet jo har faaet et Plus ved denne Affære, og et Udtryk herfor er allerede det, at det ærede Medlem fra Køge (Bransager) har faaet Plads i denne Sal, og det ærede Medlem har jo sikkert en Følelse af, at det, at han var bleven valgt, var af meget stor Betydning. Jeg tror, at han brugte det

poetiske Udtryk, at den Dag, han blev valgt, skinnede Solen over Køge Omegn og langt ud i Sjælland. Det ærede Medlem vil vel ikke, at der skal begynde en ny Tidsregning fra den Dag? Saa meget fordrer han sikkert ikke, og det vilde ogsaa være noget voveligt. Det er ikke saa let at gaa til at forandre Tidsregningen, thi det ærede Medlem maa jo ikke overse, at hans politiske Liv hænger i en Snor, der holdes af adskillige andre Medlemmer, saaledes de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og Partifælle Sundboe i Esbjerg; de holde jo politisk talt det ærede Medlems Liv i deres Hænder. Det Øjeblik, de trække i Snoren, er Grundlaget borte. Det er, fordi det ærede Medlem ikke repræsenterer et selvstændigt Venstre, men har maattet laane en væsentlig Del af sin Støtte, maaske den største Del, fra et andet Parti. Det vil det ærede Medlem komme til at erfare. Derfor kan han ikke tale med den Myndighed, som hvis han politisk talt kunde sige, at han levede af sit eget og paa sit eget (*Sabroe*: Det gør De?) Det gør jeg, det er meget rigtigt.

Det ærede Medlem fra Køge (Bransager) talte ogsaa om Forsvarssagen. Lad os nu se, om de Herrer af det radikale Venstre, naar det kommer til Stykket, i Forslagsform ville vedkende sig deres Program om en Grænsevagt og et Søpoliti. Det er et nyt Program, som aldrig har været Venstres. De Herrer have jo Lov til at tage et nyt Program som Odenseprogrammet, men saa skulle de ogsaa vedkende sig det. Lad os se, om de gøre det, naar den Tid kommer. Naar det ærede Medlem var inde paa Venstres Stilling til Forsvarssagen, vil jeg gøre ham opmærksom paa, at det er hverken den Hørup'ske eller Bjørnbak'ske Opfattelse af Forsvarsspørgsmaalet, som har haft overvejende Betydning her i dette Land for Venstres Vedkommende, og som bekendt har C. Bergs Opfattelse af dette Spørgsmaal været en ganske anden.

Nej, jeg tror at turde slaa fast, at heldigvis er Stemningen saadan ude omkring i dette Land, at kun et frit, selvstændigt Venstre har nogen Levedygtighed og Fremtid, og jeg er overbevist om, at i